

Άγιος Νικολάος Βελιμίροβιτς: Πού είναι η επαγγελία της ελεύσεως του Κυρίου;

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο: sinodiporos.blogspot.com

Φωτο: sinodiporos.blogspot.com

Έτσι αμφισβητούν οι εμπαίκτες τα ιερά και όσια του Θεού. Εκείνοι, οι οποίοι εμπαίζουν τα λόγια και τα έργα του Θεού, χλευάζουν επίσης και τις επαγγελίες του Θεού. Εμείς, οι πιστοί, λέμε ότι ο Κύριος πάλι θα έλθει· ενώ εκείνοι λένουν χλευαστικά: «Πότε θα έλθει Εκείνος, εφόσον δεν έχει έλθει ακόμη;» Εμείς λέμε ότι ο Κύριος υποσχέθηκε να έλθει· ενώ εκείνοι χλευάζουν λέγοντας: «Πού είναι η επαγγελία της ελεύσεώς Του;»(Β' Πέτρ. 3, 4). Οι πατέρες μας έζησαν και πέθαναν αναμένοντας την έλευσή Του κι Εκείνος δεν ήλθε. Εσείς, λοιπόν, ακόμη Αυτόν περιμένετε;».

Ναι, αδελφοί, προσκαρτερούμε: Αυτόν προσμένουμε και θα συνεχίσουμε να Τον προσμένουμε. Εκείνος υποσχέθηκε ότι θα έλθει και θα έλθει! Ο άγιος απόστολος επιβεβαιώνει την επαγγελία του Κυρίου. Προσέξτε: την άκουσε από τα ίδια τα χείλη του Κυρίου! Την άκουσε από τα χείλη Του τα αψευδή, από τα οποία μόνον αλήθεια εκπορεύεται. Ότι «μία ημέρα παρά Κυρίω ως χίλια έτη, και χίλια έτη ως ημέρα μία (Β' Πέτρ. 3,8).

Με αυτά τα λόγια ο άγιος απόστολος αποστομώνει τους εμπαίκτες και μας διδάσκει την υπομονή. Συμπληρωθούν δύο χιλιάδες χρόνια αφότου ο Υιός του Θεού έδωσε την επαγγελία Του – ότι θα επιστρέψει εν δυνάμει και δόξη, για να σώσει τους πιστούς και να τιμωρήσει τους απίστους.

«Αλλά, ακόμα δεν έχει έλθει!», διαμαρτύρονται οι εμπαίκτες. Ω! αδαείς χλευασταί, τα δύο χιλιάδες χρόνια είναι πολύς χρόνος για τον Θεό, όπως είναι για εσάς;» Δεν σκεφθήκατε ότι, για Εκείνον, δύο χιλιάδες χρόνια είναι σαν δύο ημέρες; Μήπως πρέπει να εκπληρώσει όλες τις επαγγελίες Του στη διάρκεια δύο ημερών;

Εκείνος, ο Αθάνατος, δεν βιάζεται όπως εσείς οι θνητοί. Εσείς βιάζεστε, γιατί σύντομα θα πεθάνετε· όμως Εκείνος είναι Αθάνατος και δεν φοβάται τον θάνατο. Όταν έλθει Εκείνος, θα σας βρει στους τάφους σας. Η σάλπιγγα του αγγέλου θα σας αφυπνίσει και θα εγερθείτε μόνο και μόνο για να δείτε ότι Εκείνος είναι αληθινός. Τότε εσείς θα καταποντισθείτε στο ζοφερό βασίλειο των συκοφαντών κι εμπαικτών – διότι συκοφαντήσατε τον Κύριο της Αληθείας και Τον κατηγορήσατε για ψεύδος.

Αδελφοί, ο Κύριος δεν θέλει να εικάζουμε περί την ημέρα και την ώρα που Εκείνος

θα έλθει πάλι. Επιθυμεί μόνον εμείς να πιστέψουμε ότι θα έλθει. Όταν έλθει, είτε νεκροί είμαστε είτε ζωντανοί, θα δούμε την αρίδηλο έλευσή Του. Αυτό δεν είναι αρκετό;

Κύριε και Θεέ και Σωτήρα, δίδαξέ μας την υπομονή και στερέώσέ μας στην Πίστη. Θα έλθεις, το γνωρίζουμε!

Το έλεος του Θεού καθυστερεί την ημέρα εκείνη, που έρχεται καιομένη ως κλίβανος, σύμφωνα με τα λόγια του προφήτη Μαλαχία (Μαλ. 4,1). Ας καταισχυρθούν λοιπόν οι εμπαικτες, οι οποίοι χλευάζουν την επαγγελία του Θεού, λέγοντας: «Πού είναι η επαγγελία της ελεύσεώς Του;»(ο.π. 3,4). Ο Θεός δεν λησμο-νεί την υπόσχεσή Του, οι αμαρτωλοί την έχουν λησμονήσει. Κατά το μέγα και απροσμέτρητο έλεός Του, μακροθυμώντας ο Θεός περιμένει τους αμαρτωλούς να επιστρέψουν, να έλθουν σε συναίσθηση, να μετανοήσουν και να προετοιμάσουν τους εαυτούς τους για την ημέρα εκείνη, η οποία δεν θα επαναληφθεί.

Προσέξτε, εκείνη η ημέρα δεν μοιάζει με τις πολλές άλλες ημέρες που χαρίζονται στους ανθρώπους, χάριν της μετανοίας και προκειμένου να προετοιμαστούν για τη συνάντησή τους με τον Θεό. Η ημέρα εκείνη είναι μοναδική και διαφέρει απ' όλες τις άλλες, διότι έρχεται όχι για την μετάνοια, αλλά για την κρίση των ανθρώπων. Ακριβώς, όπως η Ημέρα της Κρίσεως είναι μοναδική και ανεπανάληπτη, έτσι και η ημέρα εκείνη είναι μοναδική και ανεπανάληπτη. Ο Θεός δεν επιθυμεί να χαθεί κανείς, ούτε ένας. Δεν δημιούργησε τον άνθρωπο για τον θάνατο αλλά για τη σωτη-ρία. Υπάρχει κηπουρός, ο οποίος ενώ φυτεύει τους σπόρους οπωροκηπευτικών, εντούτοις επιθυμεί να ξεραθούν και να καταστραφούν τα λαχανικά του; Ο Θεός είναι πιο σοφός και πιο συμπονετικός απ' όλους τους ανθρώπους. Ο Θεός έχει μία μόνον επιθυμία: όλοι οι άνθρωποι να μετανοήσουν και να αποστραφούν το κακό.

Πόσο πολύ χαίρεται ο αγρότης όταν ζωντανεύει ξανά ένα μαραμένο κλήμα, όταν αναβλαστάνει και καρποφορεί! Πόσο μεγαλύτερη χαρά χαίρει σφόδρα ο Θεός και οι άγγελοί Του, όταν οι μαραμένες από την αμαρτία ψυχές των ανθρώπων στρέφονται προς Εκείνον, ανακαινίζονται και αναθάλλουν με δάκρυα μετανοίας και καρποφορούν τον καρπό της μετανοίας!

Ω Κύριε, μόνη Φιλάνθρωπε και ελεήμων Ψυχεραστά, βοή-θησε τους αμαρτωλούς να αισθανθούν το έλεος και τους οικτιρμούς Σου - να το αισθανθούν και να μετανοήσουν, αποστρεφόμενοι τις σκολιές οδούς τους!

Φοβερή είναι η Ημέρα του Κυρίου, ω, πόσο αρρήτως φοβερή! Είναι φοβερή εξαιτίας της αμεταμέλητης δικαιοσύνης της και της απροσδόκητης ελεύσεώς της. Ο ίδιος ο Κύριος εντέλλεται: «γρηγορείτε ουν, ότι ουκ οίδατε την ημέραν ουδέ την ώραν εν η ο υιός του ανθρώπου έρχεται (Ματθ. 25,13)· και ο απόστολος, ο οποίος άκουσε με τα αυτιά του αυτά τα λόγια, τα επαναλαμβάνει.

Εκείνος που φοβάται τους κλέφτες γρηγορεί αγρυπνώντας κάθε βράδυ, για να μην

τον αιφνιδιάσουν οι κλέφτες. Εκείνος που φοβάται την Ημέρα της Ελεύσεως του Κυρίου γρηγορεί κάθε ημέρα και κάθε ώρα, ώστε η ημέρα εκείνη και η ώρα να μην τον βρουν εξαπίνης, απροετοίμαστο και αμαρτάνοντα.

Είμαστε τόσο συνηθισμένοι στη συνήθη ροή του χρόνου - στο προβλέψιμο πέρασμα της μέρας και της νύχτας - ώστε δεν μπορούμε να αντιληφθούμε την επικείμενη αστραπή εκείνης της ημέρας, η οποία θα επισκιάσει όλες τις άλλες ημέρες, θα σταματήσει τον τροχό του χρόνου και θα συντρίψει τις λεπτές ακτίνες του. Θα είναι σαν ο ήλιος να εξακόντιζε το φλογερό πρόσωπό του πάνω από εκατομμύρια κεριά σαρώ-νοντας το φως τους και λιώνοντάς τα αυτοστιγμεί.

Φοβερή, Φοβερή, Φοβερή είναι η Ημέρα του Κυρίου! Όταν εκείνη, η ημέρα υψώσει το πύρινο πρόσωπό της σαρωτικά πάνω από τα κεριά των ημερών των βίων μας, θα σβήσουν πάραυτα και θα σκοτεινιάσουν· και ο ουρανός, με βάση τον οποίον μετριούνται κατά μέσον όρο οι ημέρες, ροιζηδόν παρελεύσεται και τα υλικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένης της γης, του νερού, του αέρα και της φωτιάς καυσούμενα λυθήσονται. Αυτά θα παύσουν να υπάρχουν και όλα θα γίνουν καινά.

Η επίγεια πατρίδα μας και όλα τα έργα της θα κατακαούν. Θα παύσουν να υπάρχουν. Τα πάντα θα είναι καινά. Όλα τα έργα μας θα κατακαούν - αν ο Θεός δεν λυπάται για τα έργα Του, γιατί πρέπει να λυπηθεί για τα δικά μας έργα; Ο Θεός δεν θα αναζητήσει τότε τα έργα, αλλά τους εργάτες. Όλοι οι εργάτες θα εμφανιστούν ενώπιόν Του για να κριθούν- αλλά τα έργα τους θα καούν από Εκείνον. Τα πάντα θα γίνουν καινά. Εκείνος που μέλλει να καταδικαστεί θα καταδικαστεί· εκείνος που πρόκειται να ανταμειφθεί θα ανταμειφθεί - για όλη την αιωνιότητα.

Φοβερή, αδελφοί, φοβερή είναι στ' αλήθεια η Ημέρα του Κυρίου! Είναι φοβερή επειδή είναι απροσδόκητη κι επειδή η δικαιοσύνη του Θεού είναι αμεταμέλητη.

Ω Δίκαιε Κύριε, βοήθησέ μας να νήφουμε και να γρηγορούμε! Πρόσταζε τους αγίους αγγέλους Σου να μας τηρούν σε νήψη και εγρήγορση, ώστε η αμαρτία να μην μας μεθύσει και μας αποκοιμίσει.

Σοι πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Ιούλιος, εκδ. Άθως, σ. 282-283, 291-292, 301-302).